

Till arbetspensionsanstalterna

HÄLSOCENTRALLÄKARES OCH -TANDLÄKARES ALLA ÅTGÄRDSARVODEN RÄKNAS SOM PENSIONSGRUNDANDE LÖN

Regeringen har avlåtit en proposition till Riksdagen med förslag till lag om upphävande av 11 § 8 mom. lagen angående införande av folkhälsolagen (RP 351/92).

Enligt propositionen skall alla åtgärdsarvoden som läkare och tandläkare vid en hälsocentral uppbär beaktas som pensionsgrundande lön. För närvarande kan av åtgärdsarvodena högst beaktas ett markbelopp som utgör tre fjärdedelar av grundlönen. Detta grundar sig på en förordning som utfärdats med stöd av den nu upphävda paragrafen.

Ikraftträdande

Lagen avses träda i kraft så snart som möjligt efter att den har antagits och blivit stadfäst.

Förordningarna trädde i kraft 1.1.1993.

PENSIONSSKYDDSCENTRALEN

Seppo Pietiläinen

Helena Tapio

BILAGA

RP 351/92

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om upphävande av 11 § 8 mom. lagen angående införande av folkhälsolagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att 11 § 8 mom. lagen angående införande av folkhälsolagen skall upphävas. Avsikten med lagändringen är att alla åtgärdsarvoden som läkare och tandläkare vid en hälsovårdscentral uppbär skall beaktas som pensionsgrundande lön.

Lagen avses träda i kraft så snart som möjligt efter att den har antagits och blivit stadfast.

MOTIVERING

1. Nuläget och de föreslagna ändringarna

Enligt 11 § 8 mom. (72/91) lagen angående införande av folkhälsolagen (67/72) ankommer det på social- och hälsovårdsministeriet att enligt grunder som fastställs genom förordning besluta, i vilken omfattning åtgärdsarvoden som läkare och tandläkare vid en hälsovårdscentral uppbär hos kommuner eller kommunalförbund skall beaktas såsom pensionsgrundande lön.

Enligt 2 § förordningen om beaktande av de åtgärdsarvoden, som läkare och tandläkare vid hälsovårdscentral uppbär av kommun eller kommunalförbund, vid bestämmandet av pensionsgrundande lön (1086/78) har medicinalstyrelsen, och efter en ändring av 2 § som trädde i kraft den 1 mars 1991 (388/91) social- och hälsovårdsministeriet, årligen fastställt de åtgärdsarvoden som skall betraktas som i denna förordning avsedda åtgärdsarvoden, samt det maximibelopp till vilket dessa arvoden högst beaktas när den pensionsgrundande lönen bestäms.

Enligt förordningens 2 § fastställs maximibe-

loppet så att det är inmot och likvärd högst tre fjärdedelar av den i förordningen närmare bestämda grundlönen för läkare. I praktiken har det fastställda maximibeloppet varit ca 70 % av en läkares grundlön.

Då förordningen trädde i kraft hade läkarna lyft åtgärdsarvoden endast för jour- och tilläggsarbetstiden. Läkarnas lönesystem har ändrats så att enligt de bestämmelser i tjänstekollektivavtalet som trädde i kraft den 1 oktober 1989 betalas till läkare åtgärdsarvoden även för grundarbetstiden. I medicinalstyrelsens beslut av 1991 och social- och hälsovårdsministeriets beslut av den 29 januari 1992 har även dessa arvoden därför beaktats som sådana åtgärdsarvoden som avses i förordningen.

Med hänsyn till det nuvarande lönesystemet är det inte motiverat att fastställa åtgärdsarvoden och de maximibelopp som inverkar på den pensionsgrundande lönen. Samtliga intjänade åtgärdsarvoden bör beaktas i den pensionsgrundande lönen. Det nuvarande systemet motsvarar inte intjäningsprincipen i fråga om arbetspension, enligt vilken pensionen bestäms på basis av de faktiska inkomsterna.

2. Propositionens verkningar

Fastställandet av de maximibelopp som inverkar på den pensionsgrundande lönen har inte haft någon större effekt i fråga om läkare som innehar en ordinarie tjänst. De arvoden som överstigit det fastställda maximibeloppet har i de flesta fall gällt kortare anställningsförhållanden än en månad, för vilka pension i regel inte intjänas. Det genomsnittliga riksfattande åtgärdsarvodet uppgick i november 1991 till 2 200 mk i månaden. Antalet läkare vilkas åtgärdsarvoden under ett år överstiger maximibeloppet är ca 50.

Ökningen av kommunernas pensionsförsäkrings pensionsansvar kan på 1991 års nivå uppskattas till ca 1 milj. mk, om även alla de arbetsförhållanden som är kortare än en månad inberäknas. Beaktas i kalkylen endast de arbetsförhållanden som varat längre än en månad, minskar ansvarsökningen med uppskattningsvis 650 000 mk om året.

3. Ärendets beredning

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag och utlåtande om den har givits av finansministeriet, kommunala arbetsmarknadsverket, kommunernas pensionsförsäkring, Finlands Läkarförbund och Finlands Tandläkarförbund. Remissinstanserna motsatte sig inte den föreslagna ändringen.

4. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft så snart som möjligt efter att den har antagits och blivit stadfäst.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag**om upphävande av 11 § 8 mom. lagen angående införande av folkhälsolagen**

I enlighet med riksdagens beslut stadgas:

1 §
Härmed upphävs 11 § 8 mom. lagen den 28 januari 1972 angående införande av folkhälsolagen (67/72), sådant detta lagrum lyder delvis ändrat genom lag av den 17 januari 1991 (72/91).

2 §
Denna lag träder i kraft den 199 .

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

Helsingfors den 18 december 1992

Republikens President

MAUNO KOIVISTO

Social- och hälsovårdsminister *Jorma Huuhtanen*